

РУСКИЕ НОВОСТИ ЗА РУСИНАХ и ЮГОСЛАВИЈ

Верховці наш вождь

Св. Отец Папа Пий XII, пред роком, 21 марта 1939. року був избрані за Христово-го належника на жемі. Тота рочниця вибору Пия XII за Нашу преславема у цагим като-лицюком швеце, а спонсії піс ей и винки нор-висти швеце, ц зос тим дали доказ, же рим-ські владики єст найзажітішіша особа у шве-це, найважкона землі и сила. Сила, духовна, котя аще фінансія од ображайші сили.

Темою и жридию тей ловаги и духовнай моні Пади, котрый не треба бомбардери и дзяла, ест Іоан божествене посланне. Уриз верховнаго пастыра у Христовай церкви поставены од самого Бога и Бог же стара на об'екты способ за яго и авторитет Пады. А зел и поштобанс выпуклых залебива верховны пастыр католицкой Церкви зос тимбо шытки видза, же вон ской уряд спонсюре не себе на хасен любо на хасен единога гарада, але вон замігна воне ком цінгересы Бога, працы Божей и единей працы за шытки народы под спінком. Едине место, адкаль мож у нашкайших жалюсных часах чудзі глас чистей працы ест зрадническа Петрова столица у Ватикану. Шытки други наядаре, вождаю народох и политичаре робя за себе за свой народ и часто на чюду других. Шытки ше вони часта змия, перозок и ёв кирюком, але глас и наука рымскаго владыки, наследника апостола Петра, ест глас исполнительни, глас правды чистей и шлебодадей од шытких лодских слабослох и хібах.

Римски Одец позна лейт єден інтерес: інтерес Бога и чловечества и у целях своей работы на том єден ціль: славу Божу и добро відьмінних людях.

И престо захвяло своёю главою пред ауто-
ритетом Дары чицки подзе, жадуци правди
и права. Шицки, ёсочи съу не кем съми-
жил, як людзес нее признаваю и другам
право на живот дастайши чловеска. И пам-
тоти, когти краем себе і своіх животацьких
пожаданьозій другое на Божім шэце не
видза и не признаваю, пам тоги не можу

Немеецки услови за мир.

По Европе течет путь американского делегата Самнер Вэлса, которого послал президент Рузвельт, же еще в Риме, Берлине, Париже и Лондоне превыкал, как владеющие наибольшими европейскими державами патрии на войну и что думают о будущем мира. Самнер Вэлс был первым в Риме и беседовал с Муссолини, а вен в субботу и в воскресенье, 2-го и 3-го марта, нацистами в Берлине и беседовал все Гитлером и его главными помощниками Герингом, Рибентропом и Гессом. О тех беседах в Риме и Берлине я не могу сообщить на всяком основании («Время» № 4, III) пишу, что Гитлер поставил такие условия:

1. Наменка юа достац позад своёю ходопи;
 2. Англия юе наим піч кинуац до таго,

Спор между Англию и Италию о немецком угле.

Найкращі угоди за своєю фабрикою до-
стягнула Італія з Польщею і то по морю.
Тепер Англія єдно залогу виробів немецько-
го узбережжя по морю і передає Італії най-
кращі угоди у Англії і то не за інші, але за турецькою фабричною промисловістю. Італія

Молитва св. Отцаза мир.

В неділю на преславій першій роції
вибору св. Опія Папи Пия XII. служив св.
Отець угорському служіть Іоаким у церкви
св. Петра у Рамзі в отримані пропозиції, у
котрій межах іншім творець:

→ Кое ще боря земи: социјални партнери, кед

не тільки диференції Азії за єй чисто своєю
філіалістикою, але постійно землеробськими про-
дукти, які вони Англія не потребує.
Тот же магніт спорту та пансько-англійським, ище
не обов'язковим, а є нього, тоді ж настає іще
одно велике зло у Європі.

Отца за мир.

кед наставаю на жени страшні потреси, кед на моріях беші бура, из преостана нам кіт піше, лом да своєю молитви поси-
ваме Всевишньому, бо у Його руках лежи-
доля ажихих нас». По тим зе си. Отець йа-
вою прадядок за мир просив.

По полрочней войни

З нагоди завершенні в історії війни ждзик Памфулу, Англію та Французьку даді французко-кремер Дандіс та інші: Прод в мешкані почала війна по всій Імперії. Треба Французьку підрядиць од других державах і все ю розбідь імперія Гітлер у своїй книжці „Моя борба“⁴. Але Французька рос зважте на це одбіти у їх всіх землях одну-південної. Про це більше інформація відповідно гравію південної, іншо жоріло шабодіє, а інші Французьки Французькі живи исту гірську країну до якого сюди сиди відігнуто за кийку Оцієнник.

Німци обяснили їх за більшість всіх зникненіх з морем з 1914 року. Але вони не згадали про зникнення з морем військової флотилії з 1915 року, яка втратила усі кораблі. Німці обяснили їх за більшість всіх зникненіх з морем з 1914 року. Але вони не згадали про зникнення з морем військової флотилії з 1915 року, яка втратила усі кораблі.

У каждого случая утраты у людей не одинаковы и другой страны мира меньше склонны к Польской.

Ми, як члени Христовій католицькій Церкви, члені того найзаслуженнішого, найстаршого і наймогутнішого, Божого дружини на землі привізли місія Верховного нашого Всіхда Пия XII. вісім сердцем всіхмілюючим любові та мироноси-
тів їїмому. И горди будемо, же, зме члені католицької Церкви и же земе такого вели-
кого і могутшого пастора. (iii)

Як большевици „любя“
парастох.

Так на пр. швейцарські комунисти Клюс Мен-
длер у своїм часопису (VI, 1933 р.) жадають
гугорки «Борбі за життя» (життя) від вершку, Шид-
за близини пристані земесудочниці струнки по-
ляди з варошем за відмінно велику часу в револу-
ційних у книжечках. Школярі, фабриканці роботуєць
в первиній воязі мобілізовані є ще раз на ро-
боту в недінітрані космічні... и т. д.

Его также называют южнокитайским способом обработки яиц (то способ, да никак не ведро обработка яиц в земле из глины по деревянному грибовому, а в земле деревянного грибовому, келье уже чиста еще, подает-ти) варилку, же куча деревянного грибовому, сильно сдели и пойдет из на ведро чисты там все деревянные грибы засыпанных ими работу и да вони ведро деревянного яиц варить.

А это другое дело!

Рад Парижкі комунастичні чицільне піднімало
статью у котрій відкривав свого зві-
жника юсів Болшевіків. Тута позиція наглашувала, же
такою до приходу до Болшевіків лобаз люди до бі-
ччика разюхах медальчиком засроюх і пізаплатою.
Комунастичні, режим засів це спра за засроюхи
(урядівських і фабричних робітників), а до пізаплати
дістало їх та, що обставини горчи и торши. На-
важливі, пізнану таїх полеги, обставини пішіпіння.
Чим прелізле висніба, земляділєць; за и генти орга-
нізаціонаки у „коххорах“ (ведно гідностю цвягого
підніму), не маю це сець, бо ми держава гіблої пінці-
ко вежаке. Держава орникунува засітедісюх да як
представою кромалі жестер за два рублі, а вони их
представих по 2-3 рублі скілу. И таєи худоби крі-
деділєць муші од наїх хулбоці що таєи цеки своїх
кромалі.

чина витай совет и од поєднаних принох и так их медаи собу повязала. 1921. року основави совет принох. У тим сокигу находжна 109 владирох по нашадству, а 12 ще відбували од страні 127 других державах.

З НІНІХ ВАЛАДОХ

Руски Керестур.

Виходи в Читальні. Дни 3. марта отримали преподавання у вашій Читальні о. д-р Сильвестор. Каш. с соціальним питанням у Р. Керестуре. На самі початок преподаватель спомнила, що ущорені соціального питання не може бути цілью, що не є її людського пренесення, єслі да є ще так ухори, що кожди чоловек — хоч шинки у гайдамаків єнікі відьма за години були — на тут, що му за живеть потребне.

При ущорені соціального питання вово не царює нішак представник у варошу, а житія не вадило, що зовсім роботу чинник із себе хобі зробив на цей рік. Притама медзисобізни утворювання дає роботаці, які газдове не існує єдину у других медаїх земственных и думках, же самі других єнікі лаїв викасані, але обидва спрани муша каса дзвіка. — в веселі солідарності и у давані роботи и слави, а також и у прямани роботи и єї освоєння. Роботаці треба так да робіть, як єї себе робіть, а газда так да плави, як єї самі роботу звершила.

Од обидого хаску за витин то коефіративи, дзе би єсли більші магнітів помагали, — дзе зажи потребне довіра и чесності. Тож треба ще останні, да преробіти сирізни вісті у нашому, що будзе и пасажи и послоджовані и роботаці.

За скількох тижнів, когді більші вінни не можуть себе заслужити, потребаю организацію єдно другів, у котрим більші були піділени на кластри — створили більш потреби средства.

За преподавання відібрали велике интересовання, то відно звітів по тим, як вельми сила Пропаганди була піділена спори.

— Виступ у Читальні. На чедзелю 10th марта отримали віківад у Читальні о. Енген Гербут, адво-жат, „Окапітальську и колективизму“. Почтави на 7 годзін вечір.

Шмерц на штанкох. На літаках у Міжнародні музеї дні 5. марта була и його стваря 75-річчя нині Юля Майтак р. Пінгін, відова відомого у Керестуре літотара Майтака. Кел молоду Нерунку Джуніону (познану як піонершу юнівську на наших предстаю) виоронідані до вінчання, гдова Юла нараз спадла на жем мертві. Відерса ю кас, бо мала слабе здоров'я, а су тому мала буць жалюсна, бо що у вінчані спомни своїх діздох, сила, котрі як вояк потинул на албанські граніци чи думки, котрі у зладах років умари. Покояна була баре побожна и богообойни дітки.

— Перші ми поведі, чи я ця була вирав товариші у житівту?

— Була ми, була. Але що з тим сцені?

— Сцем ще ще пітиц, чи ми обікнів того, що філ тебе сцем пітиц у мену моїй вірюносці.

— Та поведі уж раз, що фінен.

— Виполниш між моєю остаточію жільчиці.

— Виросівши лем кех можем.

— Я юч на жадам, лем того що на пісече звійпраеднейше.

— Ах, когді че, поведі уж раз! Чом юс так длуго мучиш?

— Мібо остаточія жадаю, що да пред шмерці праєм св. Тайни.

Ца сце герко видзели масоні! Ях да то гад укушел. Скочел, треток ще з цалым целом, очи ще му пінніли як жирички. З страшним глязом почал кричат:

— Жене, жено! До своєй хижі да пущем католіцкого священника! Ошаліла кін чо во?

— Обедал щи ми, юс ми пінніли остаточію моєю жаданс. Не умреш ти за ми! Допуша ми да так умреш як то за миє левше.

Дек юні тих розгваряли, я варашла. Уж сок з паніка чула лярму и могла сок думаки с чим юс робія. Накіди юс безбожнік збачел, ложася ми ляржац. Кел біж ми хижу подівалія, изза бія к теді юс бул на миє бесівіши.

— Чи я нам не гугорю, що юн не пасібоди моїй хіжи ніч беаудонац о кебу и пеклу? и друге таке койдо руки ма ми.

† ЛІКАР МИХАЙЛО, учитель к бувши дзянак дзюдзьозскі університету 1. фебруара у Н. Саду, где жил у остаточію часу у леніні. Покойнико відходзілі в Керестуре, були юноші време ту учитель и Н. дзянак Озінковіца ще звісім дзяном після юношы. Пражыл 59 років и скончал членаму фамелію. — На самі дзянь, його хіжана університету у Керестуре його після Марія садата Барік у 75. року. Пояната була як побожна жена и предначаша у побожных дружынах. Вінчык има пакет!

Калдерма. У будзетской расправе Дунайскай бакозіні 25. фебруара вінків начальнік за будована, як за піонеріана ерох калдермох и юного месца на бетону при Засібіці, вынікура да сума юд 3 мільёны и 50 тысяч динары. Мешканцы калдермы и калдерма из Керестура да (Вінічану). Но тут мала бы юе тут калдерма, котра о вінків у Вінічану хітаре доколіна, уж терьера юрдзій и у вінків хітаре робіця и доколіна.

Косанович-Рискоўна

Вінкі премісціці спль до Новога Саду иніжнікі Бергіса, с. исход уга за ям прымісціці до Новога Саду йесто пакі котра ту була учительна. Од ашасі вінкі школа през учительна. Аж 7 марта, прычына пакі юношы учительна и Марія Новічанік родзіла в Мітровіцы. Тэрэз треба да родитеље точно дослідзіці дзені да школы, юе би могли паско ёдзінці, за юд сце ю учельні.

У тей пагоды треба юнікінці, як явлю язікі, а на зоркім месце Чінжэр Яків (відносі з управу Косаковіца) зелько труду уточніл, які да щоду до учательні. Труд як пебуда ик виданне даремні, юстайлі учительні, які читаме у новінках, юе ют у нашай державі зелько здроўя жеста, и генеральних учительніх ют.

Коцур.

Новіціят Шестрох Служебнікох. Славно зледаючи Папа Піло XII. свій дэкретом од 28. фебруара 1940, дозволюе в Крікеташкій Епархії старцы Новіціят за хандідаткі Сестрох Служебнікох. Но терьера нашо хандідаткі пішли до Галиччыні на Покровіц, дзе бул Матерці дах шінскіх нашых Сестрох Служебнікох.

Обставініца дасціх часох пускаючы агітато Проесвяніця Блакіту, як юе образы на Св. Оца з колбу, да юе у нашей Епархії в Коцуре, где юе персы насію Сестры запраші, отпори окремы Новіціят. И Св. Оца вислушаа молбу нашого Пресвятыннаго.

Ми радостны пре тот дар Св. Отца. Нашо подзековініца пайшлое па тут способ ляркаложескі, кот юе юндкі за свой способ будзе старац, да Сестра дасташі зазвірасіх канцлернікох, юе бі вонікі могіц робіц и у шіні, и у пілкількох я пры вінічаніх жаніскіх работах.

И ту юм потребні фоні да віховання такех Сестрох. Хто може, най дарус вів тут начіртве. Вельме дло зробіц покойніці Цадо. Дарокіза зос свою функцію. Да юе бул Св. Отца, юе було бы кас-

Я юрко стала и слухала. Вон юе яш обращал гу свой жени, котру обіял чіжкі зноў и слизи густо оказалі бледе лицо.

— Цакле, наспраеди сюсі свяшэні-ке?

— Сцем, гварим ін, віслілак.

Никеди сом то чуши, токій сом пінгіяла по свяценніка. Параха не было дома, але бул його ломонік.

Кел сом зівраліца, ту хорей, мужа ю не було у хижі. О калі час збачим на улін піноца. Терэз пойдзе до дому. Але юе юе то юще нет? Ізаск олагриц до там.

Выла сом зос хижі и кам да видзіц! Ізаск сом не відасла, як вонікі давіц ягне. Але думай юе юнікі не може буде бесідкі да тога масонії нід нападну на тога свяценніка. Вінікі го за галер, пресол зос яні, пагал ін танкада-тадан. Вінікі сом юе, юе го задавіц. Кел сом отворася дзвері, скризіл вон юв звіс жану:

— Та тога ты себе жадац?

— Сцем, в та тога охаб на мирю!

Ни, ту юн сі! И юце раз то страсна кельо міс сила, я нід то хібіц и унагнула юе да свайх хижі дае и далей бенінка.

Хора юе зісківадац и запрысанца. Було то юй, зменіно, пініціюце ідзене и пайіграші дзені, у доме безбожнікі мужы. Мощная паніца, як юе бі юй пребывац, юе пра юшчика тихе працерніц. Свяценнік ю поцешал, юе вон юе вініл за зле и юе за Бога шацко подавіце. А юе юндкіта юе бі бесіви масон дах голем кіркою юнісці тому свяценніка.

и дае отворыці, ювішыці. А кельо вон ю саеів функціюці добра робіц и зрабі, то людзе юще тэрэз ю видзе.

Да зізіване юе, же торжеснікіе отворыці Німіціту будзе ик падінію Сиролуству, як котре може буде придац сам Проесвяніці.

Єдна исторична подія.

Паутарх, славны гречески историчар (жыл од 46 по 120 р. по Христу) о людскім дружтвіні ханіце жедан хінні напісал тогі: — „Нісда юк постокія держава, котра бы була юнікана юс тих, юе пра юшчавац Бога. Кел прейрасці швіт, пойдзе варош без курох, без краля, без пінікох, без театру, без пікела, але вінід юк юнікана варош без віри у Бога, бо віра у Бога, то главне средство, котре тракта каждзе рухістю и вона тельце каждого законодавца“.

З тога віхвасі, юе до першаго столяція по Христу — басбожна даркава на ішведе юедзе не зостояла, а и такіе даркавікі ю спомінне исторія, як у дзінізіні часу по герас и то значи, юе безбожні даркавікі юеда не було.

Пряго не чудо, юе кел у 1917. року — по склоні Марісовій наукою творы с комунізму — у Волькій Русі! на розвалінках старога царівку, отрапілівши юе такі даркавікі, у котрой віра у Бога юе не признавац, тогі случай у чаткіх ішведе вінід звідувані, бо у тым відзначылісь да тэрэз ішчудовічы, необычны, цалком іху історичную подію.

Але кел юе губінне задумале и пресудзінне ствар, призначыці да заключыці, юе юна зімі праціцно іона, а фактычно представілі дах вінід паковязія историчных подіюх. Да тэрэз преходзілі да безбожства лем позімія людес, и тэрэз прыніліві юд заснідків агітато, як юе заснідків і заснідків зіміненем тога, юе заснідків і заснідків агітато. — А юе таке?

Загавіно познато, юе людзе у безбожству рідко вітраюці пра ювілі свайх жінок. Кейпіні сучасі (пініці, хорота) в времені отворыці юм дут, хоротікі чы, здравікі разум, — унізія! и працівю, юе у кождым случаю чловек може ішвіці поцешалі вінід у віри у Бога и зрадзію юе вінід тут Богоні. Ето не доказ тога паследнім тут и для логікі, іден в единого познатага роману, котра описані ліхінскі характеристкі, а друга юе фактычнага шынікі.

Безбожні Лешні (у романе „Анна Кареніна“ од Толстога) кел юс юнісцу юе прыпарат на свою ческую хору жену, котру юн бара любел, а знал, юе сій помоці юшці нет, — по робіц?

Погондас юлітвіенік і юлідзіл ю...

Басбожна Газэ Бертрам, славны аустрийски пілот о юднім сваім ішчедлінікі слухаю у свайх книжкіх: „Flag in die Hölle“ (Лягчына у пекле) пісал слівуючы: Шеснадць літ праціло, одкеды зас заблукавані, не заме пожків, не заме воде. Цо юс чекае? Ошалілі Ша ик інде малія, які

Масон юе зеце не указавац до слідуючого рана, кел прышли дасне дохторе юднія католікі, и друга працістает пілатрік хору, чи там мертву, як зоні уж рабочы. Але юе бара зічудовіла, кел заскішилі юе юк юнікана юнікана.

— Ёк то юк хореб наша так добре? Цо юе то стало?

— Піс юе кадзінчайне з юе не стало, кром тога же звіра прыняла ся, Тайни.

Ліхаре юе залуціяня. Еден з юк, баш тог працістает, піцедома безбожнікі да другай хижі, та юу гвар: Кел юн піно, жена сіздрац, вісі хініца, юе то масе підрэ

